

قطعاتی برای تکنوازی دانشجویان

پاکوینیا

دستگاه های فلامنکو

تلچر

توضیح

CD

فرزاد امیرانی

سر شناسنامه‌امیرانی: فرزاد
عنوان و نام پدیدآور: قطعاتی برای تکنوازی دانشجویان (دستگاه های فلامنکو)
یاکونینا/فرزاد امیرانی
مشخصات نشر: تهران کتاب فارون، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری: ۸۸ص
شابک: ۹۷۹-۰۰-۸۰۲۶۲۱-۲۹-۹
وضعیت فهرست نویسی: فیا
یادداشت: عنوان اصلی: ۱۹۷۶ toques flamenco
موضوع: گیتار - آموزش
موضوع: گیتار - فلامنکو
رده بندی کنگره: ۱۳۹۲، قن ۵۸۵/پ ۹ mt
رده بندی دیویی: ۷۸۷/۸۷۰۷
شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۳۰۶۴۴

انتشارات
کتاب
نارون

پاکونینا
فرزاد امیرانی

قطعاتی برای تکنوازی دانشجویان (دستگاه های فلامنکو)
مؤلف: پاکونینا
چاپ سوم: ۱۳۹۶
شمارگان: ۲۰۰ نسخه
قیمت: ۹۵۰۰۰ تومان
لیتوگرافی: چاپ و صحافی: آوین
نظارت چاپ: نگار مفیدی
شابک: ۹۷۹-۰۰-۸۰۲۶۲۱-۲۹-۹
تمامی حقوق این اثر محفوظ است.
تکثیر یا تولید آن به هر صورت کلی و
جزئی (چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی)
بدون اجازه کتبی از ناشر ممنوع است.
خیابان انقلاب، خیابان اردبیل‌بشت (منیری جاوید)
بعد از تقاطع نظری بن بست توحید پلاک ۴ واحد ۳

www.narvanmusic.ir
۶۶۴۶۸۵۷۲

تکنیک‌ها و علائم آنها

تکنیک دست راست (خلاصه ای از اصول اولیه)

از آنجائیکه اجراء بسیاری از تکنیک‌های فلانکو به پوزسیون صحیح دست راست بستگی دارد، نکته‌هایی در مورد دست راست مفید به نظر میرسد. دست راست باید سست بوده و بصورتی قرار گیرد که انگشتان (به غیر از شست) نسبت به سیمها زاویه قائمه ایجاد کنند. برای ضربه به سیم، تمامی انگشت حرکت میکند و این حرکت از بند سوم کنترل میشود. پس از ضربه به سیم، انگشت از سیم رها شده و برای اینکه به سیم بعدی برخورد نکند کمی خم میشود. از این نوع ضربه برای نواختن آرپژ، ترمولو، ... استفاده می‌شود. نوع دیگری از ضربه که به بیکادو (آیویاندو یا تکیه) معروف است برای نواختن جمله‌های سریع و تاکیدی استفاده میگردد. در این نوع ضربه هم منشا حرکت، بند سوم انگشت میباید ولی انگشت پس از ضربه به یکی از سیمها به روی سیم بعدی (در ادامه جهت حرکت) تکیه میکند که همه این مراحل تنها با انجام یک ضربه یا حرکت حاصل میشود. زمانی که جمله‌های ملودی را با این تکنیک مینوازیم معمولاً از دو انگشت سیابه و وسط به نوبت استفاده میکنیم.

شست باید کم و بیش موازی با سیمها قرار گیرد. بنابر این کناره شست با سیم تماس پیدا میکند. شست همیشه با تکنیک آیویاندو سیم را به صدا در می‌آورد. زمانی که از شست استفاده نمی‌کنیم آن را بدون فشار روی سیم ششم قرار میدهیم. یکی دیگر از پوزسیون‌های مهم دست راست که برای نواختن جمله‌های ملودی توسط شست استفاده میگردد **pulgar** نام دارد که در قسمتهای بعد مورد بحث قرار میگیرد.

ضربات رو به پائین و بالا (از منظر نوازنده)

برای اجراء ریتمهای فلانکو، بخصوص هنگام نواختن راسگوادو ها، اغلب از ضربات رو به پائین و بالا استفاده میشود. در ضربه رو به پائین، جهت حرکت انگشت از سیمهای بم به طرف سیمهای زیر است و در نت نویسی با فلشی که منطبق با دم آکورد مورد نظر کشیده شده است، نمایش داده میشود. ضربه رو به بالا در جهت مخالف (از سیمهای زیر به طرف سیمهای بم) اجراء میگردد و با فلشی در جهت مخالف نمایش داده میشود. در ضربات رو به پائین یا بالا، هر ضربه چنان سریع انجام میشود که صدای تک تک نت‌های آکورد مانند فقط یک صدا بگوش میرسد. در هنگام اجراء این ضربات (که معمولاً با انگشت سیابه زده میشود)، دست میبایست حتی المقدور در همان حالت ابتدائی که قبلاً شرح دادیم باشد، و شست نیز در صورت امکان روی یکی از سیمهای بم که در آن قسمت مورد استفاده قرار نمیگیرد باقی بماند.

مثال:

مینوازیم:

نوشته شده:

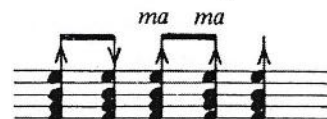
گاهی اوقات ممکن است برای دستیابی به اثری متفاوت، ضربات رو به پائین را با استفاده از انگشت وسط (**#4**) و انگشت سوم (**3**) بطور همزمان اجراء نمائیم.

مثال:

مینوازیم:

نوشته شده:

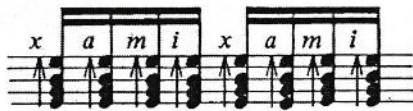
زمانی که ضربات رو به پائین یا بالا باید با شست (**p**) اجراء شوند، از فلش توپر استفاده میگردد که مثال آن را در قسمتهای بعد ملاحظه خواهید فرمود. (اگر در قسمتی از نت نویسی انگشت گذاری خاصی قید نشده باشد، میبایست از سیابه **3**) استفاده

راسگودو

ابتدائی ترین حالت راسگودو، ضربه متوالی انگشتان به سیمها میباشد که در آن همه ضربه ها رو به پائین بوده و شروع ضربه ها توسط انگشت کوچک (x) انجام میگردد دست باید کماکان در حالت ابتدائی بوده و شست نیز روی یکی از سیمها که در آن قسمت استفاده نمیشود بدون فشار قرار گیرد تا حالت ثابتی داشته باشد. (همچنین رعایت این اصل از به صدا در آمدن اتفاقی نت های ناخواسته جلوگیری می نماید.

مثال:

مینوازیم:

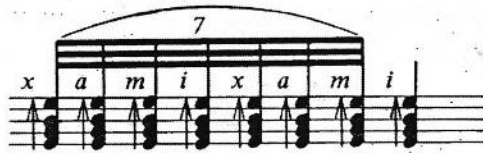
نوشته شده:

برای اینکه بتوانیم این نوع راسگودو را بصورت پیوسته بنوازیم و آن را "سر ضرب" به پایان برسانیم، میبایست سرعت ضربات را طوری تنظیم کنیم که آخرین ضربه (که با *i* زده میشود) سر ضرب انجام شود.

مثال:

مینوازیم:

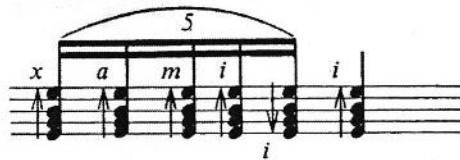
نوشته شده:

برای دستیابی به حالات مختلف ریتمیک میتوان الگوی ضربات انگشتان را متناسب با حالت ویژه ای که در نظر داریم تغییر دهیم. بعنوان مثال، در گونه دیگری از راسگودو از ضربات رو به بالای سبابه نیز استفاده میشود که در زیر نمونه ای از آن را ملاحظه میفرمائید:

مثال:

مینوازیم:

نوشته شده:

همچنین ممکن است از راسگودو برای تزئین آکورد استفاده شود. در این صورت راسگودو باید خیلی سریع اجراء شده و ضربه نهائی آن نیز دقیقاً سر ضرب انجام گیرد.

مثال:

مینوازیم:

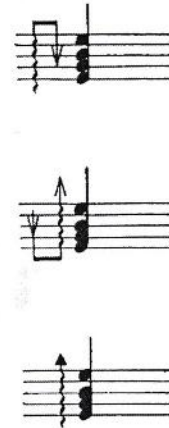
نوشته شده:

مینوازیم:

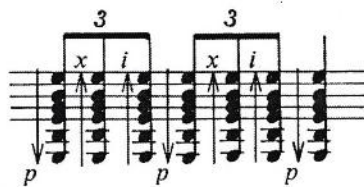

نوشته شده:

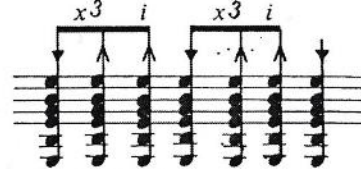

در نوع ویژه ای از راسگواو (راسگوادوی سه تایی) که توسط پاکو پینا ابداع شده است روش دیگری اتخاذ میشود. در این راسگواو، دست از حالت ابتدائی خارج میشود و از ناحیهٔ **مج** حرکت میکنند همزمان با چرخش **مج** به طرف بالا، شست سیمها را با ضربهٔ رو به بالا به صدا درمیآورد. (در این ضربه از ناخن شست استفاده میشود). بلافاصله پس از این ضربه انگشت کوچک سیمها را با ضربه ای رو به پائین به صدا در میآورد، و این بار همزمان با چرخش دست به طرف پائین، سبابه به سیمها ضربه میزند. از آنجائیکه ضربهٔ شست از ضربات دو انگشت دیگر قوی تر میباشد معمولا سر ضرب اجراء میشود. دیگر انگشتان (انگشت وسط و انگشت سوم) میبایست در حالی که سست و بدون تنش میباشند از سیمها فاصله داشته باشند. حاصل این تکنیک صدائی پیوسته ولی ریتمیک خواهد بود.

مینوازیم:

مثال: نوشته شده:

Pulgar (شست)

در گیتار فلامنکو شست نقش بسیار مهمی ایفا میکند. از شست برای نواختن جمله های طولانی و پیچیده استفاده میشود که این جملات ممکن است شامل عبارات سریع و یا ضربات رو به بالا یا پائین باشند. برای اجراء اینگونه جملات، دست لزوماً از حالت ابتدائی خارج شده، **مج** دست کمی خم میشود و از ناخن شست برای ضربه به سیمها استفاده میگردد (این حالت را با حالت ابتدائی دست که در آن گوشهٔ شست به سیمها ضربه میزند مقایسه نمایند). در این حالت دست از ناحیهٔ **مج** حرکت کرده و شست نیز مانند مضراب عمل میکند. **مج** دست باید سست باشد و شست نیز بدون تنش بی مورد کاملاً صاف نگه داشته شود.

مثال:

مینوازیم:

نوشته شده:

گلب

برای اجراء گلب، ناخن انگشت (معمولا انگشت سوم، و گاهی ناخن انگشتان *a* و *m* بطور همزمان) به بدنهٔ گیتار ضربه میزنند. هنگام اجراء این تکنیک معمولا دست در حالت ابتدائی قرار میگیرد. از گلب ممکن است برای تاکید ضربهای مهم کمپاس استفاده شود. در نت نویسی این کتاب، گلب را با علامت * که در بالای آکورد (یا سکوت) گذاشته شده است مشخص کرده ایم.

مثال:

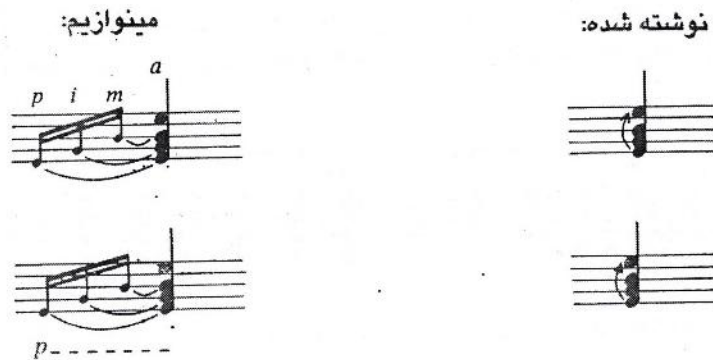

طبیعی است که اجراء گلب با گیتاری که فاقد محافظ است موجب صدمه به بدنهٔ آن میشود. به همین دلیل گیتارهای فلامنکو همیشه دارای یک صفحهٔ پلاستیکی مقاوم (به نام گلیدور) میباشند که ناحیهٔ مورد ضربه را پوشش میدهد. برای سازهای بدون محافظ، گلیدورهای برجسیبی نیز موجود میباشند.

دیگر علائم

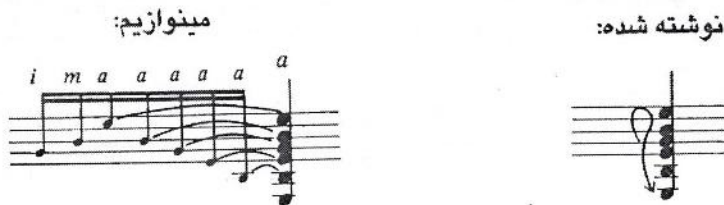
آکورد شکسته (آوردی که نت های آن سریع ولی پشت سر هم نواخته میشوند) را با یک فلش منحنی نشان داده ایم:

مثال:

گاهی اوقات، بخصوص در تاراتاس، نوع پیچیده تر این آکورد شکسته که آراستره نام دارد مورد استفاده قرار میگیرد:

مثال:

هنگام همراهی خواننده نوازندهٔ گیتار ممکن است مجبور باشد از کاپو (*Capo* یا *Cejilla*) استفاده نماید تا در گامی که مناسب یا وسعت صدای خواننده است به نوازندگی بپردازد. در تکنوازی هم از کاپو استفاده میشود زیرا اینگونه تصور میشود که با استفاده از آن صدای گیتار 'فلامنکو تر' میشود. با این وجود استفاده از کاپو در تکنوازی اجباری نبوده و بستگی به میل نوازنده دارد.

